

ՕՐԱԿԱԲ ՀՄԻՒԹԵՒԱՅՑ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱԽԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԶՈՒՄ ԱՐԴ ՇԱՏ ԱՐԴ 5 ՄԱՅԻՍ 1873

ԹԻՒ 961

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Առաջանայի մէջ զուրանացոց պատերազմը ճաշ իսրակ սկզբնաւորութիւն մի ունիցաւ . քանզի լոթշինի Առաջանայի գորացներն քաջութեամբ զէմդրին Հունատացոց յարձակմանը , զոր հալածեցին և մղեցանացոց յարձակմանը , զոր հալածեցին և մղեցին մինչև ՚ի ծովեղերք՝ որ պաշտպանեալ է ՚ի հաւանական հաւասարողներն : Պահան լոթշինացոց այս յախթութիւնը , որ տիսուր տղաւորութիւն մի ըրաւ Հունատացի ժողովրդոց վերաբ , առաջամանակեայ դպագ մըն է , և ատարակոյ չկայ թէ անոր քրեծը շատով և ահապին կերպիւ պիտի առնուի : Ա ասնզի թէ հունատական կառավարութիւնն ամեն կը լուսական թէ հունատական կառավարութիւնն ամեն աղջու միջոյն ին ՚ի զարձ կը դնէ աւելցնելու համար Հունատականի զինուորական և ծովային զօրութիւններն , ինչպէս նաև պատերազմին ամեն հարկաւոր բանեն : Արդէն որոշուցաւ որպէսզի 14 միջ ցաղենաւեր մասնակից լինին այս արշաւանց , որ աշնան սկզբը վերստի լինի ընդդէմ լոթշին մայրաքաղաքին :

Գաղղիոյ մէջ առայժմ նոր զէպք մի չկայ , բաց ՚ի պապեական և հասարակապեական կուսակցութէց բարյական մաքառումն , որ իրարու զէմ կը շարունակուի : Այսիւ ձեւի ը նախալահը կաշխատի մինչև ցվախան հաւատարիմ մելալ հասարակապեական կառավարութեանն անդին , զոր անվես կուզէ վերագարձնել ազդին , թէ իւր անձնական մասնաւոր սկզբունքն իրապին :

Վէնայի տիեզերական Արուեստահանդէսն Արյեսի լին ըստ նոր տամարի՝ փառաւորապէս բացուեցաւ ՚ի իրանշիսու-Յովուէփ կայսերէն :

Երիբն ՚ի համապատասխան լոթշապատեալ էր կայսրական լուսանիկէն և Պետրանիոյ , Անդղիոյ ու Տանիմարքայի զաշատանդ իշխաններէն , պարագայի յարմար զեղչիկ ասենախօսութիւն մի ըրաւ : Արհաւատան թէ արգէն Վէնայի մէջ հարիր հարգարէն աւելի օտարականք կը դանուին , որք Տիեզերական Արուեստահանդէսը տեսնելու զնացեալ էն :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Գրաւական եւ պատարագ ուխտի սրբոյ առ տեր Գրիգորիս Ա . Արքայիսկալուս , բարեկանան Առաջնորդ Պարսկաստանի եւ Հնդկաստանի :

Եհուան ունեց՝ մինչ առ հեղին Անդաս :

Զայնակալ ընդ ամպամ՝ օրինագրէր ծէս ,

Երախտաց սիրայ սեմին բանական :

Աչ գատարկանեան զնալ յիւր հանդիւ :

Զի՞ն սորոյ խորհուրդ հրաշագեղ տիպար ,

Քան առածիչ հոր ոյ անմանից պաշար .

Որ լուզ բանի , նոյն և երկիրած :

Առ պատուէր ին լու ըն և անպաշար :

Հպատակութիւն առ բանին միրոյ ,

Իւանի կենգանարար՝ հոտ անուշ զինույ :

Որ ուսան նովու օծանիլ իւղոյ :

Հետոց զնացից միույին հուրոյ :

Որ ունը երին ամեռ նասին իւր ,

Երիբ պատառանդան սոին յանին ուր .

Անդպին խորիքը կայան օմարան ,

Արա հիջ և խոնորչ յարարած իւր :

Պատգամն Յայուաւ իւնիկալ ՚ի անի .

Ի առն սիրելոյն Յայուաւ առունի :

Այս որ եղկութեամբ չեկնալ :

Ա առն սիրելոյն պատաւալ անհանին .

Ի առն սիրելոյն գայու վիրաւուր :

Ա առն սիրելոյն անդաման :

յիք անոնց Հետ առեւ տրական և քաղաքական յարաբերութիւններ ունին 'ի քանի մի գարուց Հետէ :

Ը Թշինի երկիրը ժամանակէ մի 'ի վեր աւագակու.
թեանց և ծովասպատակութեանց կեդրուն մի եղած է:
Հոլանտիոյ կառավարութիւնը քանից անդամ ինչդ
րեց որ Առլթանը հոգ առնի զսպելու այս անտառնելի
շաբարոծութիւննեցն, որոց միշտ ենթակայ են Հո-
լանտացի վահանականց և ուրիշ անձինք, իր որով
համեմ Ամիշինի սերութեան խոստունքն երբեք 'ի
գործ չդրուեցան, Հնդկաստանի Հոլանտական իշխա-
նութիւնն պարագաւորեցաւ պատերազմ հրատարակել.
որոյ վահանականը՝ անտարակայս յաղթութիւն է միշտ
ընդդէմ Ամիշինի Առլթանին:

ըլքն սկսան սաստիկ կերպիւ ռմբակոծել զերդերն
Ըթշինի մայրաքաղաքին։ Ապրիլի 5ին զօրականի երես
ևս սկսան գալ, և հետեւալ օրը ընդհանուր հրա-
մանատարը շրս վաշտ զօրաց գլուխը անցնելով փորձ
մի փորձեց պատճեններուն գէմ։ Յիշեալ ամսոյն Տին
հազարէտ ի շամաք հանեցին զէծել լազնկերն և ըզ-
թնդանոթները։ և այս զործողութինն ամենայն բա-
րեկարպութեամբ կատարեցաւ։ Հետեւալ օրն թըշ-
նամութեան զործքերն սկսան։ և թէպէա ծանր ընդ-
դիմութուններ եղաւ Ըթշինացոց կողմանէ, բայց և
այսպէս ամրոցին մէկը՝ որուն գէմ յարձակած էին,

Յանինային զիմակ քանոն ու զգաղիծ ,
Վերածեալ կարգաւ , խորհրդով անդիծ ,
Ուրբ 'ի սռ յարեալ զործնական արդեամբ
Յանզորորու կինօր վարին անթափիծ :
Արդ թէ վրիպակ ինչ առ սա գտցի ,
Հայրական զթով թուլութեան տոցի .
Որպէս թով ովլումն լեզուոյ որկւոյ՝ Հօր ,
Անյարիր 'ի բան սայթ աքեալ զրչի :
Հոգւով ընկալու միայն զշողին ,
Խաղացեալ սովիմք յասպարէս բանին .
Թէ սկչու 'ի բացուատ , այլ իրը 'ի մօտոյ ,
Տոյ մատուցանէ զպարտիս ու խտին :
Բի խոտին որ հայի յիշը յատու կներքին ,
Մարդոյն անտեսի յաննիւթ խորանին .
Ուրով սեռք իրաց ընտանի հրամամբ ,
Յօդի միու թեան անլոյծ սոսնձին :
Բաւեսցի ցայս վայր բանիս յոյտնութեան ,
Ա.ո յոչ պատճտել զտալտուկ ձմնձրութեան .
Ե ջնորհ սռ բբ. Հօգւոյն եղան ապաստան ,
Զի ինքն լոյտացէ վրիպուս թերու թիւն :

三

Գարզմանեալ ՚ի Պարսկական :

Հայրն կալնու զմեռ որդւոյն սիրելոյ ի տիս մանկութեան
Յուսամ զի որդիին առցէ զմեռ հօրն, յալիս ծերութեան .
Որ ժխտի ընդ սա, ժխտէ իւր անձին ուխտիւ շարտ չար,
Անշուշու և յիւրոց գտցէ փախարէն, թէ բարի թէ շար .
Այսու ծանիցիք, նո որ սերմանեաց յարտ իւր զգարի,
Չունի զցորեան հնձել համբաւել յասլուսուն իւր կենի :

Հայաստացոց ձեռքն անցաւ : Այս կույզն մէջ թշնամին 80 հօդի կորսնցաց , իսկ Հայաստացոց կումանէ 8 զինուոր սպանուեցան և 45 հօդի վիրաւորեցան . որոցմէ հինգը հարիւրապետք էին :

“Ապրիլի 17 ամսաթուղթը կինդափուրեկն հասած նա մակ մի կը ծանուցանէ թէ Հոլանտացիք երևա ամրոց ցաց տիրելէ ետե, երբարդ ամրոցին զէմ յարձակելու ժամանակնին ետ մկանցան սառտիկ վկասներով”

“Այս Ճակատամարտը յոյժ արինակեղ եղաւ, յարում Քօհէք զօրավարն է, ինչպէս և նաև 200 հոլանդացիք ի մահ մատնից ցան”:

Հյա ձախորդք ելքէն ետև, պատերազմական բոր-
հուրդը մի տեղի ունեցաւ Նախագահութեամբ Հնդ-
կաստանի ընդհանուր կառավարչին, ուր որոշուեցաւ
աշնան թողուլ պատերազմին շարունակաթիւնը. սա-
կայն թշնամույն ծովեղերեայ երկիրներուն պաշա-
րումն հաստատուն պիտի պահուի ք

1. սնառոնի թեայմը օրակրացն թղթակիցն՝ Եղիպատոսի
յառաջադիմութեան վրայօք խօսելով, կըսէ :

Այսահիքէի մէջ շատ տարի չեայ, ի բրոպացի ձա-
նապարհորդք կըկարծէին իմէ հ սպառումէկ Գիշշի բաց-
գամանակը կըզանուին : Բայց Ո՞է հէմմէտ լուին և
իւր յաջորդքն և մասնաւորապէս ինարձրա . Խրտի լին

բոլորավեն կերպարանափին ըրբին զյիշեալ մայրաքաղաքն , ուր այսօքաւան օրս կըտեանակին իտալական օ .

բերայի թատրոն մի , գաղղիական թատրոն մի , եր-
գեցող սրչանոցներ , լայն փաղցներ , գեղեցիկ տու-
ներ ինչպէս ՚ի Փարիզ , Փառար կառքեր՝ անդղիա-
կան կերպիւ առաջնորդեալ , Պուլյանի անտառ մի՝
բայց փոքրիկ տարածութեամբ , և այլն : Այս բամեն
զբույած ներն՝ խիստ անկատար նկարագրութիւն մի
են Արեւելքին , ինչպէս որ կերեակայէ ինք մեք այն
ժամանակը յորում ականջ կը կախէ ինք հաղարսւմէ կ
Դիշերաց վէպերուն հայց անոնք որ կը փափաքին տե-
սանել զյիշեալ հին ժամանակներն առանց խառնուր-
դի արեատեան քաղաքակրթութեան , պէտք է որ Ե-
ղիպտոսը թողլավ՝ ի Կամասկրոս երթան , որ Հայը
Ըստահամբն ժամանակի այսինքն 4000 տարի յառաջ
ոչ սակաւ հօշակ ունէր :

“Այս տարրուան տւուզ հինգշաբթի օրը՝ Ըստրիոյ կայսրն և կայսրաւին փափաքելով՝ ի զործ դնել զբարեպաշտական սովորութիւնն՝ որ ընդհատեալ էր յերից ամաց հետէ, մեծ հանդիսիւ կատարեցին ուսնալուայի արարողութիւնն վէննայի կայսերական պարտին մէջ, ուր ժողվուած է ինը բազմաթիւ էլեւելի անձինք, արք և կանայք, որոց մէջ կըտեսուեին կայսերական զերգատանին ամէն իշխաններն և իշխանութիւնն ։ Եյս արարողութեան սեղմական մազմանքն զրուցուելէ ետև, պահոց Ճաշ մի մատուցաւ 24 պատկանելի ծերոց, յորոց 12ը այր և 12ը կին

էին և պատճեակայիս գումարեալ , Ասոնց մէջ
կըդանուէր կըն մի՞ որ 108 տարեկան էր , Պահոց
Ճաշ ասացինք , բայց կարծեմք թէ լաւ ևս է , եթէ
կարելի է ասել , ձամաշաշ . վասնի կերակրօց սկս-
տեղեաց . զորս կայսրն և կայսրուհին և իրենց պաշ-
տօնակալներն սեղանին վերայ կըդնէին և կըվերցը-
նէին , ոչ ոք՝ ի սեղանակցաց կըդպէէր : Առ երեսոյթս
եղած այս Ճաշէն ետեւ , կայսրուհին կանանց ոտքը
և կայսրն արանց ոտքը սրբեց և ասոնց իւրաքանչիւ-
րոյն պարանոցը , ըստ կարգի , պղինձէ մի մի քսակ
կախուեցաւ , որ կըպարունակէր 25 քրայցարնոց ե-
րեսուն դրամ : Յետ այսորիկ նոյնին վեհափութիւն-
քըն միկնեցան՝ ի սրահէն , ուր այս ամէն արարողութ-
թիւնքն տեղի ունեցան , և կայսերական կտորով յիշ-
եալ ծերունիներն յուղարկեցան ի բնակարանս իւր-
եանց , ուր իւրաքանչիւրոք՝ ի նոյնակ՝ կտաւ կերակուր-
ներ , սկսուեդներ , սեղանոյ սփռող մի , և շիշ մի զինի:

Ա Զ Գ Ա Յ Ի Ւ

Հնդկաստանի Արևմտյան քաղաքներու 10
ամսաթուռվ հետեւալ նամակը կը գրեն մեզ:

Յորդոյ Խմբագիր Արշակոսյ,

Ոչ գոյ աստ, այնպիսի կարեռ աղգային լուր 'ի ծաշնուցանել ձեզ բաց 'ի մօտաւոր ուղերդութենէն սրբակրօն տէր Մկրտիչ Պետրոս վիճակաւոր քահանայի մերոց, որ Հոնդերձեալ թողուշ զմեզ. Վասնդի լրացիալ կրկնակրկին թեմ իւր և վիճակ, թողուշ զմեզ սրբաւորի: Տայ և թողու առ մեզ զեօթ ամեայ վաստակ իւր

Ընդ որ համաթեամն տրիտուր ինքեան , և ստանայ ի հայութ ու պարականթենէ մերմ , զգոսու նականթիւնն լիութի : Տարի բաղդ համարել զինքն լինելով վասն մեր վիճակաւոր որպէս ի վերջին քարոզի իւրամ տասց ըստ մարզաքրի Պատմայ . և լի ինձակի ելին ինձ ընդ ընտրու և ժառանիութին իմ համայ եզին ինձն : և ապա պարզ ոճիւ բացապատեաց զիմաստն ։ լինքեան զրաւելով զսեր և զոյրու մեր Որ վասն մեր ի արիտուր իւրոյ զովլիի քաշանացական վարուցն և սիրաշահ բնաւորութեանն տուեալ ենք և տամիք նմա զայս գոչունակութիւն մեր ի պատիւ իւր , որպէս և արժանի է : Յուսալով թէ գերս . սրբազն Ա անահայրն Զուզայու ունի քաջալերել զարֆանասը զաւակունն նորա , պատուելով զնոտա , (սրբ պատուեալք են յանձնարարեալ լինելով ի հասարակութենէ ժողովրդոց առ Ն . Արքազնութիւնն) և բարեզգութ պաշտ . պան հանդիսանալով այսպիսեաց , որով արիտցեալք ու նին յառաջանալ ի զանազան գովլիի ընթացս , և պահել զեկեղեցցի և զագգ իւրեանց ի զանազան վտանգնեց , որպէս ի ժամանակի յիշեալ վիճակաւորին մէրսյ խաղաղութեամբ , սրով և միաբանութեամբ Ընթացա ազգ մեր աստ մեծ պարծանք լինելով տուարողին և վանացն Զուզայու : Եւ այսօր ստացեալ զգոչունակութիւնն մեր վերագառնայ ի հայրէնիս իւր , աւանդելով մեզ ողիսաղութիւն Փրկչական և ընդունելով ի մէն ջ բարեմ մողթութիւնս վասն յաջու ճանապարհ որդութեան :

Երշաբենց 947 թույին մէջ (սր է 21 Հոկտ. 1872) Հետեւալ յօդուածն հրատարակեալ է ինք .

“Հայտնի է թէ քանի մը տարի յառաջ կէլլէ հերցի տէր Յովհաննէս քահանայն՝ ’ի նպասա նոյն քաղաքին Հայոց հեեղեցւոյն շինութեանը ժողովարա բութեան պաշտօնիւ ’ի Հնդկաստան դացած էր և վերջէն առ Աստուած փոխեցաւ ’ի Պոլիկա քաղաքն

“ Ի սու խնդրոյ կ . Պօլսոյ ազգային Պատրիարքա-
րանի . Կալվածայու զերա . աէր Յովհաննէս Խաչ-
կեան Խաչակիր աւաղ քահանայն յանձնառու եղած
էր հանգուցելոյն ինչքը և պատրաստ դրամը ’ի ձեռ-
բերել . որոց Պոմայի տեղական կտոռավարութիւնը
տիրացած էր . չէն ոչ սակաւ նեղութեանց և գլխ-
ուարութեանց . յիշեալ զերա . աւաղ քահանայն ,
վերջապէս յաջողեցաւ Աէվշէհիրցի հանգուցեալ ժո-
ղովարիփն սատացուածքը՝ հանդերձ հաշուեցուցական
ստանալ . որոց դումարն 104 անդղիական լիուա է :
Գերա . աէր Յովհաննէս Խաչկեան աւաղ քահանայն
յիշեալ 104 անդղիական լիուայից դումարը , փսխա-
նակադրուլ մի՛ վՃարելի Ընդղիոյ պանդայէն , յու-
զարկեաց յատուեկ նամակաւ միով և ձեռամբ մերով
առ ամնա . Տէր Մկրտիչ Ա . Պատրաբքն կ . Պօլս ,
որ հաճեցաւ յանցելում շաբաթու յուղարկել մեղըն
կալազիր մի վասն յիշեալ փախանակադրոյն ’ի միա-
մտութիւն առաքողին նորա ’ի Հնդկաստանէ .”

¶ Σωτισμωριμ' αλλαχιερετί կըլսեմք թէ մինչև ցայսօր . որ զից ամփոն անցեալ է յորմէ հետեւ վերոյիշեալ 104. անդղիական լիսան յուզարկեցաւ յազի այնի Պատրիարքարանն կ . Պօլսոյ , մինչև ցայսօր , կըսեմք պատասխան չե գրուեր զնոյն դումարն առաքողին , ի միամտութիւն իւր . թողոր շնորհակալութեան իրաւունք ևս ունի :

Կ. Պիուսոյ ազդային պատրիարքարանին այս ոչ
քաղաքակար անհոգ ընթացքը՝ ցաւալի և միանդա-
մայն զարմացման արժանի է։ Քանիզ անշուշտ՝ ի պա-
կասութենէ դրակրազ ծագած ։ ։ ։

Բէ բայի ազգ ային գերեզմանատան խնդրոյն յաջող
վախճանին նկատմամբ՝ ամենայն հայոց վեհափառ
կաթուղիկոսն Տետևեալ կոնդակն յուղարկած է 'ի
կոստանդնուպոլիս :

«Գեղորդ ծառայ Քրիստոսի և անհասանելի կամօքն Աստուծոյ եպիսկոպոսապետ և կաֆուղիկոս ամենայն Հայոց՝ ծայրագոյն Պատրիարքը համագուկոն նախամեծար աթոռոյ Արարատեան Առարելական մոյսթեղեցոյ սրբոյ Կաֆուղիկէ Եղմիածնի. գերա. Պատրիարքի Հայոց կ. Պօլոց հոգեզգօն Մկրտչի. Ա. արքեպիսկոպոս-

սի Խրիմեան և Խատուն ժողովոյ Աստուածատուկը և ազգա-
սիր անդամաց հաւատարիմ որդուց մայր Աթուոյս և մեր,
ողջոյն և օրէնոթիւն :

Յերկուտասանն Յաւնվար ամսոյ գրեալ նամակ Զեր որ
վասի գործոյ զերեղմանատան Յերայի ուրախ արար
զվրդ մեր և զորդի : զի համութեամբ լինվահալ օգտա-
կայսեր օսմանեան պետութեան զալերախաման բողո-
քադիր կրօնասէր եկեղեցական գասու մայրաքաղաքիդ
ի զինաց համակն հայագնից հրաման արձակեալ է ան-
բոնարարիի Կայուցանել զգերեղմանատուզին զսեպհա-
կանութիւնն զայս ի գարաւոր ժամանակաց :

Գոհ եմք զարդարակիրով խնամոց օգոստա . Կայսեր
առ սիրելի ժողովուրդն մեր, և օրէնարանն առ Աստուած
ասկ երկարեց զանգին կեանսն Նորին և պահպանելոյ ի
բարորոթեան :

Օրէնսեմբ լիաշու րթն թերանով և սրտիւ և զմեզե զհա-
մայն գասա եկեղեցականաց և աշխարհականաց, որ գի-
տացայր պաշտամանել արիաթեամբ և պահպանել զիրա-
տին և զւելայտին ստացուածն Եկեղեցոյ մերոյ և Ա. Զ.-
դի, և յաներկիտո կամիմք մնալ, զի յարաւու և անդուլ
չանիւք ձերովիր յաջողենչիք և հրովարտակա ընդունել
զրամանն օգոստ . Առութամին, զի մի յիտ ժամանակաց
վերամի յուղեցի այցի ինդիր :

Հնիթերցար և զզութեան թուագրեալ ի վիշտասան
գեկումբերի անցելց ամի, որով յայսնէիք գուհունա-
կութիւն զտնօրէնութեանց մերոց վասի զումարացն ժո-
ղովելց յանուն թերայի հրիկենցոց, և զնորոգ ընտրու-
թին և հաստատութիւն ժողովական սիրեղեաց մերոց
ի պաշտօնավարութիւն ըստ Ագդային Սահմանադրու-
թեան Հայոց Տաճկասաննի :

Ասափ ջերմեան սրտիւ մաղթեմբ ի Տեառնէ հե-
րու զառատարութիւնոց շնորհս երկնային պարգևեացն իւրոց
յեկեղեցական և յաշխարհական ժողովակունուդ, և յա-
մանայի զօրովիցն ինել Զեզ և յանովիլ զազդոգուու-
տեանարկի Զեր, որպէսզի կարուզ լիջիք սրարգերս երիւ
փլ տոաջի Աստուծոյ հմարդկան ինոր պաշտաման Զե-
րումն ընդունել վարձու բարեց յիրկոսին կեանս :

Ողջ լերուք ի խնամն Տեառն :
ի 1 Փետր . 1873 (ստորագրութիւն)

և Հայոց ՈՅՑԻԲ . Գենորդ Պ. Կարուլիկոս
ի Ա. Էջմածին : ամենայն Հայոց :

Ողջումիտ հասարակութիւնն անշուշտ ուրախ սրտիւ
սիրի կարգու այս կոնդակը՝ որ իւր գրաքար սրարի ուսու-
զին հայրագետական վեհութիւն մի կըսարունակէ և
միանգամայն մեր զրաքար գեղեցիկ լեզուն կենդանու-
թին հաստատուցն կըսակէ :

Քանզի Ա. Երուառազի և կ. Պօլոյ Պատրիարքա-
րաներն իրանց կոնդակներն և պաշտօնական նամակ-
ներն որ և է պատճառանօք կամ սիրալ ըմբռնամք, աշ-
խարհար զրելու ազգավաս սովորութիւնն ընդունե-
լով, իւրագու արքէն կիսամեռ գարձական գրագիտու-
թիւնը (էջ 37, 59—62 և 122). 26—41

Պ. 6. Հակմանի նղանակը 41—43

Պ. 7. Կաստովութեան հիմնա . կանոնները 44—52

Պ. 8. Ուսունուների և ուսուցիչների պա-
րագանց կերպը և յարաբերութիւնը (248) 53—83

Պ. 9. Հայ զրութեան պատմութիւնը, ուն-
ապակիր (83, 249) րուն երկաթագիր, միջն եր-
կաթագիր կամ միջացիր, նոտրդիր, շլացիր,
նրանցիր, գրամագիր, կանդակագիր, փառա-
գիր, փակագիր և վարազացիր 83—106

Մեր աշխատութեան հիմնուքը և կիրուլ (249) 107—124

Պ. 10. Կարուզուական զրասեղանները, նո-
յան նստարանները, ստուերագրերը և գրագի-
տութիւնը (124—144, 149—150, 249) 125—144

Պարոցա. առողջապահութիւն (193, 230, 231) 144—150

Յանելուած Ա.

Սովորութիւնների նշանակութիւնը դաս-

տիարակութեան գործի մէջ 150—178

Յանելուած Բ.

Զանազան թանաքներ շինելու տարագներ

և համառու տեխնիկական բառարան . 178—189

Յանելուած Գ.

Սնտառների ստիպուական հարկաւորութիւնը 190—196

Յանելուած Դ.

Յառաջարանութեան և վերջարանութեան

տեղ և հայերէն բառագրութեան զրագիւա-

թիւնը (208—216) 196—224

Յանելուած Ե.

Անասունիկարիան առուերագրեր (224—1—

46—225) և համառու բառարան . 222—248

Այս տարագրութեան քանի մի էջիր պա-

կասորդի լուսը 248—251

Անստառագրի զրիստակների ցուցակը 252

Անիթերի ցանկը 253—254

Պինսէ 7 ֆրանք, կ. Պօլիս գրավաճառ Խրիս-

տիան Բօսի մօտ, Պէրո, Հազարաւուրի պատամ (անց)

թիւ 32, Christian Roth, librairie étrangère, Cons-

tantinople, grande Rue de Pétra, passage Hazopulo,

№ 32. Պիոյն գրագաճառի մօտ կըսակնը Ա. Վ.

Արանսարեանցի միւս տարագրութիւնները ևս, որոնց

Ճակատագրերը և գիները հրատարակեալ են ուսան-

չին ներկայ 1873 ամին յայտարարութեանը մէջ :

“Ժաղալովյն այս որոշումն ի պաշտօնէ Հայութեառը

և կերա . Ալարկէյեանի համար Զմիւնիկայէն եկող

հրատակայ մէկուն, որ այս միջոցին ի պատրիար-

քարանուէր :

կ. Պօլոյ Պատրիարքարանը եթէ Փառա-
գրութիւնը ուրաքարութիւն է զի ուրաքարութիւն Հայութին

ու ազգական կուտանք է զի ուրաքարութիւն Հայութին

ու անդամական է զի

մը, որով կըտառապէր բաւական ժամանակէ հետէ ՚ի կոկիծ որտի իրայնաց:

Հանդուցելոյն յուղարկաւորաթէ ախուր հանդէսն յօյդ փառաւոր եղաւ, յորում ներկայ կըգանաւէին, բաց ՚ի բազաւմ երեսի անձաց՝ Արուսիոյ, Հոլմափայ, Հելլամայի, Տակիմարքյի և Շատէտի հիւպատոսը:

— Զօրեցարթի օրն ես ուրիշ փառաւոր յուղարկաւոր թեան ախուր հանդէսն մի կատարեցաւ, որով ՚ի հողապանի աւանդեցաւ Շառչան տիկինն, Ըահակից մծաւ, Յակոբ աղօյի Ա. Մերկերեան, որ անակնեալ ցաւալի մահօւամբ առ Կատուած փախեցաւ իւր ծաղիկ հասակին մէջ:

Հետեւալ օրն՝ հանդուցելոյն զաքանչն եօ, այս ինքն Մերկերեան Յակոբ աղօյին մայրն որ ժամանակէ մը իւր հիւպատուու ՚ի Տէր:

Ի ՍԳԱԼԻ ՄՅԱՀ

Ա. Պարինափայլ Հարսին իմու տիկին կիւլու Ա. Միքայիլ:

Եղուակ հիւպատուու խոց կարելիք թողին զիս. Եղրեակ կորուստ խոց կարելիք թողին զիս. Եղրայր, և քոյր, և արդ իմ Հարսին անմանանդան Զէտ միմանց թական ՚ի գոյք անմանց:

Թաւար Կիւլու, թաւար ՚ի մէնջ վաղ ընդ փոյթ. Սիրագ կարելիք յարերելիս այցանչ:

Հնդ գան կորուստ առաքինի սուրբ սիրոց:

Հաղի բաղաւալ զաքանիք յաշխարհի:

Ամուսացեալ ընդ սիրելոյդ, ոչ զերկեամ ՚ի Հաղի վարեալ կեան բարերաստ ընդ նմին,

Բաժանեցաւ ոչ նու ՚ի քէն տարուամ:

Թողեալ որտիք զիշտ և թափին դպուն բաժին:

Ընդ այս և եթ, աղիոզորմայս կորուստ

Կեանք և աշխարհ բանտ թուեցան թափանալից:

Յօրէ անու զու հայցեցեր ՚ի վերուստ:

Գոյ ամուսնուոյդ գերեզմանին զաւակից:

Սինոնն էր վարդ և վթթելով գերթ մի վարդ:

Այսդ քան զվարդն եհատ զվարդին ասպարիզ,

Վազրդացնի յաւուլցակալ էր զաւարթ.

Ա. Ալ թարաւամալ ոչ գերիկոնն իւր չետես:

Խրեւ սոկի զու փորձեցար ՚ի բազի,

Բաղդ ախոյցեան քեզ կանքնեցաւ ՚ի պացրար:

Ա. Ալ սիրու քու սուրբ առաքինի և արի:

Անպարտիկ եկաց ընդդէմինչ ՚ի սուրու:

Թէ և մահուան զբեզ եհար զերանդին:

Ա. Առաքինի այլ սիրէ ձըրիցից յիշաւակ:

Զերի մի սունդ նուի բարերական և անդին:

Կացցի ՚ի սիրու իմ ոչ յաւերժ ՚ի քանդակ:

Ա. Հանիման բարերայդ տու ու Ախուր,

Զինչ չփանուրին զինչ հասուցի արխուր:

Աշնչ չկունչ զինչ եայս իւր անչ:

Խոցէ զվիրտ իմզերթ սուսիր սույրուուր:

Ա. Ալ գու գիտես քանի աղօթս վերաբանէ

Ա. Ա. Արքային ևս յշէի չերեւանդին:

Խնայշէ կինաց գ. չերեւան աղօթս քնդունակ:

Մինչ ժամանակի յաւուլցակալ էր զաւարթ:

Դակարեան ուրիշ իր իմ աղօթս:

Յօդի սուրբ յաւուլցակալ էր զաւարթ:

Ա. Ալ գու գիտես քանի աղօթս վերաբանէ

Ա. Ա. Արքային ևս յշէի չերեւանդին:

Ա. Ա. Արքային ուրիշ իր իմ աղօթս:

Դակարեան ուրիշ իր իմ աղօթս:

</